

MASTER OF SCIENCE ?

av Rickard O Lindström (1 tenta kvar)

Undrar just hur många det är som i slutet av sin teknologkarriär känner den där krypande ångesten över att det snart är dax att, efter dessa drygt fyra år av tentamina och gasquer, stiga fram för bevis - söka ett ordentligt civilingenjörsjobb och visa omvärlden av släkt, vänner och blivande arbetsgivare att här finns en kraft, sprängfylld med kunskaper och sprudlande av energi och nya idéer - hur många, precis som jag, har inte känt ett sting av denna lilla otäcka åkomma?

Det är i och för sig ganska lätt att dra ut på pinan, vanligen finns det en massa gamla labbar liggande och själv har jag aldrig haft några större problem att alltid ha några omtentor att ta till om ångesten blir för påträngande...

..men, men, högen av DN:s, SvD:s och Ny Tekniks bilagor med lediga jobb bara växer och plötsligt kan även den okrönte kungen av **Tentaklubben Gränsen** bli ett levande faktum på att det finns jobb åt alla. I mitt fall kom det att handla om **FMV** dvs **Försvarets Materieverk** (Ni vet det där stället där man inte köper överskotts-materiel).

Med viss skepsis så inleddes denna statliga karriär och relativt snabbt insågs att denna typ av förvaltningsverksamhet skiljde sig från allting annat man dittills kommit i kontakt med. Första året gick i stort sett ut på att lära sig hur allting fungerar och hänger samman, parallellt med ens egna ambitioner att komma in i de arbetsuppgifter man sökt och tilldelats.

Den där ångesten som pirrat nån gång i forntiden, försvann visst under den första veckan. Det är tydligen ganska normalt att man inte kan allting efter att direkt ha kommit från skolbänken. Det är dessutom ganska normalt att väldigt få kan särdeles mycket om det jobb man själv har sökt...

Nåja, **FMV** som i princip är en stor inköpsorganisation åt vårt svenska försvar, visade sig ha betydligt mer att erbjuda än vad jag nånsin hade föreställt mig. Jag kom att hamna i den sitsen att jag inom projektet **Strv 2000** är den ansvarige för skyddet. Projektet är indelat i ett flertal delar (typ rörlighet, beväpning, skydd) och vi skall gemensamt, fram till det försvarsbeslut som skall tas 1991, visa vilken ersättande stridsvagn **Sverige** bör satsa på inför 2000-talet. Flera alternativ står till buds: Inköp från utlandet, licenstillverkning eller egen utveckling. Det mesta går att köpa ute i handeln men skyddet tillhör tyvärr varje lands inre angelägenheter, så här har man inte alltför mycket till skänks.

Eftersom man inte lär sig särskilt mycket om ballistiskt skydd och skydd mot upptäckt, identifiering och träff, vid **LuTH**, har de hittills 3 jobbade åren vid **Stridsfordonsbyrån** ägnats åt kun-